

Detail 20 Isolatie

Fascinerend lelijk op een prachtige manier

Op 7 oktober j.l. is in het Deutsches Architekturmuseum (DAM) te Frankfurt am Main de door het VAI samengestelde tentoonstelling 'Maatwerk' geopend, over Nederlandse en Vlaamse architectuur van de afgelopen dertig jaar. Tegelijkertijd werd in een zogenoemde Wunderkammer, samengesteld door Veldwerk Architecten, het werk van een nieuwe generatie architecten getoond. De enorme hoeveelheid maquettes die de nieuwe generatie heeft geproduceerd, wordt gepresenteerd als de prélude van 'Maatwerk'. Tentoonstelling en Wunderkammer zijn nog t/m februari 2017 te bezoeken. Het is zeker de moeite waard om een kijkje te gaan nemen.

In het kader van deze tentoonstelling vond in het openingsweekend met de architecten van deze nieuwe generatie een boottocht plaats. 'A weaving generation' worden we genoemd. Prachtige naam nietwaar. Ik vind in ieder geval van wel. Wij zijn SuperDutch voorbij, we bouwen liever geen concepten maar verweven onze ontwerpen met allerlei referenties. Referenties uit het verleden, uit films, van de straat, uit de kunst, uit de krant, uit onze persoonlijke geschiedenis, van favoriete en obscure architecten, van bekende architecten, van wat niet eigenlijk. Van die constatering word ik blij, het zou betekenen dat onze ontwerpen een gelaagdheid tonen die meer is dan een iconisch antwoord op een programma van eisen of een geinig gebouwd concept. Of dat inderdaad zo is, laat ik graag aan anderen over.

Naar de boottocht zag ik niet direct uit. Een hele dag met allemaal architecten op een boot waar je niet af kunt, mwha, ik wist dat zo net nog niet. En wat te doen met manlief, als niet-architect en man-van. Daar gaat een gezellig weekendje samen. Aan de andere kant, waarom ook niet, mogelijk brengt het nieuwe inzichten en waardevolle contacten. En daar gingen we, langzaam zakten we de Main af. Mooi! En tijdens dit afzakken werden er 'pecha kucha's' gegeven door 3x4 bureaus, te weten vier Vlaamse, vier Duitse en vier Nederlandse architecten. Dat is natuurlijk lekker snel en catchy, zo'n 'pecha kucha', maar ik vind het een verschrikkelijk format voor een presentatie. Een ieder kan prima een presentatie geven in krap zeven minuten, maar zonder controle over het moment van wisselen van het beeld is dat voor velen niet te doen.

Er was een boel te leren en te observeren. Bijvoorbeeld, waar de Nederlanders

hun presentaties graag staand en in de richting van het publiek doen, hangen de Belgen liever op de bank om met de microfoon in de hand nonchalant hun beelden van commentaar te voorzien. Wat dat betekent weet ik niet. Wat enorm leerzaam was: de Belgen laten lelijkheid toe in hun ontwerpen. En dat is hartstikke spannend. Eagles of architecture bijvoorbeeld, laat in een interieurproject gewoon de gipsplaat weg van de metalstud. De metalen stijlen vormen, samen met de toevallige kleur van de isolatie die de vulling is, een ingreep die wonderwel samengaat met de architectuur van een klassieke Antwerpse stadswoning. En daar maakten ze vervolgens een ongelofelijk mooie maquette van. Een raamwerk van metalen, aan elkaar gesoldeerde draden vormt de stadswoning en daarin hangen de metalstudwanden, de ontwerpingreep van het project. Afhankelijk van de isolatiebehoefte was de kleur van de vulling roze, blauw of groen. Ik had het niet bij elkaar gezocht. Een fascinerend spel van lijnen, toevalligheid en non design in een monumentaal pand. Fascinerend lelijk op een prachtige manier.

Marjolein van Eig

Cartoon

Pieter Bedaux

